

ingediend op **1914** (2023-2024) – Nr. 2
14 december 2023 (2023-2024)

Verslag

namens de Commissie voor Buitenlands Beleid,
Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking
en Toerisme
uitgebracht door Annick Lambrecht en Sofie Joosen

over het voorstel van resolutie

van Karl Vanlouwe, Orry Van de Wauwer, Willem-Frederik Schiltz,
Sofie Joosen, Karin Brouwers en Cathy Coudyser

over het conflict in Israël en Gaza

Documenten in het dossier:

1914 (2023-2024) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

1775 (2023-2024) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

1877 (2023-2024) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

1912 (2023-2024) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

Samenstelling van de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme:

Voorzitter: Cathy Coudyser.

Vaste leden:

Cathy Coudyser, Maarten De Veuster, Philippe Muyters, Joris Nachtergaele, Karl Vanlouwe;
Johan Deckmyn, Carmen Ryheul, Kristof Slagmulder;
Karin Brouwers, Vera Jans;
Emmily Talpe, Bart Tommelein;
Staf Aerts, Tine Van den Brande;
Annick Lambrecht.

Plaatsvervangers:

Maike De Vreese, Andries Gryffroy, Sofie Joosen, Steven Vandeput, Manuela Van Werde;
Adeline Blancquaert, Stefaan Sintobin, Anke Van dermeersch;
Orry Van de Wauwer, Loes Vandromme;
Jean-Jacques De Gucht, Marino Keulen;
Chris Steenwegen, Jeremie Vaneeckhout;
Steve Vandenberghe.

Toegevoegde leden:

Jos D'Haese.

INHOUD

1.	Toelichting door Jos D’Haese	4
2.	Toelichting door Karl Vanlouwe	4
3.	Bespreking	6
3.1.	Tussenkoms van Staf Aerts	6
3.2.	Tussenkoms van Annick Lambrecht	7
3.3.	Tussenkoms van Jos D’Haese	8
3.4.	Tussenkoms van Orry Van de Wauwer	9
3.5.	Tussenkoms van Karl Vanlouwe	10
3.6.	Tussenkoms van Johan Deckmyn	13
3.7.	Tussenkoms van Willem-Frederik Schiltz	14
3.8.	Repliek van Annick Lambrecht	14
3.9.	Repliek van Staf Aerts	15
3.10.	Repliek van Jos D’Haese	15
3.11.	Repliek van Orry Van de Wauwer	15
3.12.	Repliek van Jos D’Haese	15
3.13.	Repliek van Willem-Frederik Schiltz	16
4.	Stemming	16
	Gebruikte afkortingen	17

Op 12 december 2023 behandelde de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme vier voorstellen van resolutie naar aanleiding van het Israëlisch-Palestijns conflict:

- het voorstel van resolutie over de Israëlische annexatie van bezet Palestijns gebied (*Parl.St.* VI.Parl. 2022-23, nr. 1775/1);
- het voorstel van resolutie over de urgentie van een onmiddellijk staakt-het-vuren, de toekomst van de Palestijnse gebieden en de veroordeling van de disproportionele reactie van Israël op de terroristische aanval van terreurorganisatie Hamas (*Parl.St.* VI.Parl. 2023-24, nr. 1877/1);
- het voorstel van resolutie over een onmiddellijk staakt-het-vuren in Palestina en Israël (*Parl.St.* VI.Parl. 2023-24, nr. 1912/1); en
- het voorstel van resolutie over het conflict in Gaza en Israël (*Parl.St.* VI.Parl. 2023-24, nr. 1914/1).

De twee laatste voorstellen werden ter zitting geagendeerd, in samenhang met de twee eerste voorstellen, die respectievelijk op 12 juli 2023 en 14 november 2023 waren toegelicht.

Op 12 juli 2023 is de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme gestart met de behandeling van het voorstel van resolutie over de Israëlische annexatie van bezet Palestijns gebied. Staf Aerts lichtte het voorstel toe en vervolgens is gevraagd om, conform artikel 35 van het Reglement, hoorzittingen te organiseren.

Op 14 november 2023 is de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme gestart met de behandeling van het voorstel van resolutie over de urgentie van een onmiddellijk staakt-het-vuren, de toekomst van de Palestijnse gebieden en de veroordeling van de disproportionele reactie van Israël op de terroristische aanval van terreurorganisatie Hamas (*Parl.St.* VI.Parl. 2023-24, nr. 1877/1). Annick Lambrecht lichtte het voorstel toe en vervolgens is gevraagd om, conform artikel 35 van het Reglement, hoorzittingen te organiseren.

Naar aanleiding van beide voorstellen werd op 5 december 2023 een hoorzitting gehouden over het conflict tussen Israël en Palestina (zie *Parl.St.* VI.Parl. 2023-24, nr. 1775/2).

Sindsdien zijn er over het onderwerp nog twee voorstellen van resolutie ingediend, een voorstel van de PVDA-fractie en een voorstel van de meerderheid. Die twee voorstellen zijn ter zitting aan de agenda toegevoegd.

De *voorzitter* stelt voor om te starten met de toelichting van de twee laatste voorstellen van resolutie en vervolgens de vier voorstellen te bespreken.

1. Toelichting door Jos D’Haese

De toelichting van het voorstel van resolutie over een onmiddellijk staakt-het-vuren in Palestina en Israël is opgenomen in het verwijsverslag *Parl.St.* VI.Parl. 2023-24, nr. 1912/2.

2. Toelichting door Karl Vanlouwe

Karl Vanlouwe dankt in eerste instantie zijn collega’s binnen de meerderheid voor de samenwerking rond hun voorstel van resolutie, want het gaat om een gevoelig en pijnlijk dossier zowel voor de bevolking van Gaza als voor de bevolking in Israël. Het Vlaams Parlement moet in de eerste plaats tonen dat het bekommerd is om de situatie in Gaza en Israël, zoals dat in het verleden ook altijd het geval was.

Men kan het conflict niet los zien van de bijzonder gruwelijke aanval van Hamas op Israël op 7 oktober 2023, een massamoord op onschuldige Israëlische burgers. Sommigen doen dat af als 'une petite réalité', maar die aanval was wel de directe aanleiding voor het conflict en Israël heeft dan ook het recht zich te verdedigen.

Op 7 oktober werden er gijzelaars meegenomen naar Gaza, tijdens een kort en broos militair bestand heeft er een uitwisseling van gijzelaars plaatsgevonden. Er zijn veel onschuldige burgerslachtoffers in Israël en Gaza gevallen.

De militaire reactie moet wel proportioneel zijn en conform het internationaal humanitair recht verlopen. De spreker blijft dus zeker niet ongevoelig voor de vele burgerslachtoffers die sinds de oorlogsverklaring van Israël in Gaza gevallen zijn. De Palestijnse bevolking heeft ook een enorme nood aan water, voedsel, medicijnen, energie en onderdak. Over die aspecten zal het Internationaal Strafhof zich moeten uitspreken.

In haar voorstel van resolutie verwijst de meerderheid naar wat juridisch relevant is. Dat zijn in de eerste plaats de beginselen van humanitair recht – de Conventies van Genève, met de aanvullende protocollen, de Conventies van Den Haag onder andere met het oog op de bescherming van kinderen – waaruit verplichtingen voortvloeien voor de oorlogvoerende partijen, namelijk Hamas dat het conflict heeft veroorzaakt, en het Israëlische leger. Hij verwijst verder naar de conclusies van de bijeenkomst van de Europese Raad eind oktober en ook naar een resolutie uit 2015 over de erkenning van de Palestijnse staat (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 228/4), waaraan strenge voorwaarden gekoppeld werden, en naar een resolutie aangenomen na het conflict op 7 oktober 2023, met daarin een oproep om de politieke dialoog te stimuleren (*Parl.St.* VI.Parl. 2023-24, nr. 1842/3).

Karl Vanlouwe komt terug op de barbaarse aanval van Hamas. De EU, de VS, Canada, maar ook landen als Egypte en Japan beschouwen Hamas als een terroristische organisatie. Zelfs in buurland Jordanië, waar heel wat Palestijnen wonen, is Hamas een verboden organisatie. Niemand kan beweren dat Hamas de politieke vertegenwoordiger is van alle Palestijnen, want al sinds 2006 zijn er geen verkiezingen meer geweest. De Palestijnse gebieden zijn ook verdeeld door een interne burgeroorlog tussen Hamas en Fatah. De nummer twee van Hamas, Yahya Sinwar, werd ooit veroordeeld voor het vermoorden van vier Palestijnen die samenwerkten met Israël. De militaire leider, het hoofd van de al-Qassambrigade Mohammed Deif, werd ook al veroordeeld.

Professor Chris De Cock stelde tijdens de hoorzitting (*Parl.St.* VI.Parl. 2022-23, nr. 1775/2) dat het gebruik van burgers als menselijk schild door Hamas een oorlogsmisdaad is en dat gijzelaars onverwijd vrijgelaten moeten worden. Verder moeten burgers een gevechtszone kunnen verlaten en beschermd worden. Internationaal recht bepaalt ook dat ziekenhuizen, patiënten en medische bevoegdheden beschermd moeten worden.

In het voorstel van resolutie wijst de meerderheid verder op de illegale nederzettingsactiviteiten van Israël op de Westelijke Jordaanoever, de uithuiszettingen, de vernietigingen, en ook op de precaire omstandigheden door de blokkades die Israël, maar ook Egypte opwerpen. De Oslo-akkoorden zijn al jaren dood en begraven, een nieuw vredesproces is dringend noodzakelijk waarbij een tweestatenoplossing de basis is voor een duurzame oplossing. In de resolutie van 2015 (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 228/4) vroeg de meerderheid ook al om de Palestijnse staat te erkennen.

De spreker haalt aan dat de minister-president meermaals aangaf om de Vlaamse steun aan UNRWA niet stop te zetten en dat de Europese Unie voor Vlaanderen de belangrijkste hefboom is voor het buitenlandse beleid.

De meerderheid vraagt dan ook een expliciete veroordeling van de aanval van Hamas op 7 oktober 2023 op Israël en betuigt ook haar medeleven aan alle burgerslachtoffers, zowel in Israël en Gaza. Gijzelaars moeten onmiddellijk en onvoorwaardelijk worden vrijgelaten en het internationaal recht zoals omschreven in de Conventies van Genève primordiaal zijn. Het voorstel roept op tot de-escalatie. De financieringsstromen naar Hamas en andere terroristische organisaties moeten worden opgespoord en drooggelegd. Het geldt dat naar Palestina en Gaza stroomt, moet terechtkomen bij de burgers, niet bij terroristische organisaties.

De meerderheid vraagt ook, het oorlogsrecht opnieuw indachtig, om terughoudendheid en toont zich uitdrukkelijk bezorgd om de verslechterde humanitaire situatie in Gaza. Een snelle, veilige en ongehinderde toegang van humanitaire hulpgoederen is absoluut noodzakelijk. Basisvoorzieningen als water, medicijnen, energie en onderdak moeten gegarandeerd worden, en mogen niet gebruikt of misbruikt worden door terroristische organisaties. Er moet samengewerkt worden met betrouwbare partners.

Er moeten mechanismen voor vrede, stabiliteit en heropbouw komen in Gaza. Een herbezetting, belegering, blokkade of verkleining van het grondgebied is uit den boze, net zoals een gedwongen verplaatsing van Palestijnse burgers.

De meerderheid is bezorgd om een verdere escalatie, maar ook om de toename van het antisemitisme in Belgische steden. Het conflict mag zich niet verplaatsen naar België.

De EU moet haar verantwoordelijkheid nemen en een bemiddelende rol spelen. Als Qatar dat kan, dan moeten de EU en ook de VN dat kunnen. De meerderheid steunt elk diplomatiek initiatief dat bouwt aan vrede en veiligheid op basis van een twee-statenoplossing.

3. Bespreking

3.1. Tussenkoms van Staf Aerts

Het voorstel van resolutie van de Groenfractie (*Parl.St.* VI.Parl. 2022-23, nr. 1775/1) werd ingediend voor de meest recente opflakking van geweld in Israël en Palestina – als het ware in een andere tijdsgeest – maar het blijft wel relevant, meent *Staf Aerts*. Wat was de aanleiding voor het voorstel van resolutie destijds? Het beleid van de nieuwe Israëlische regering was zeer hard ten opzichte van de bezette gebieden op de Westelijke Jordaanoever. Er waren steeds meer aanvallen, steeds meer dodelijke slachtoffers, onder andere als gevolg van een militaire operatie in de stad Jenin.

Sinds de indiening van dat voorstel in juli 2023 is de situatie ter plaatse geëscaleerd. Op 7 oktober 2023 was er de aanval van Hamas, een aanval die door het hele parlement is veroordeeld, met daarop de disproportionele reactie van Israël.

Hij verwijst naar de hoorzitting van 5 december 2023 (*Parl.St.* VI.Parl. 2022-23, nr. 1775/2).

2,3 miljoen mensen in Gaza worden voor die aanval collectief gestraft doordat men water en elektriciteit afsluit, de voedselvoorziening tegenhoudt en ziekenhuizen bombardeert. 75 procent van alle ziekenhuizen en zorginstellingen in Gaza is gesloten, waardoor de meest elementaire zorg niet meer geboden kan worden. 60 procent van de gebouwen in de Gazastrook is beschadigd of verwoest. Op het moment van spreken zijn er al vijftigduizend gewonden en 18.400 doden.

Tijdens de hoorzitting op 5 december 2023 stelde Claudio Francavilla van Human Rights Watch dat gruweldaden van de ene partij nooit het begaan van gruweldaden door de andere partij rechtvaardigen. Het parlement moet die blijven veroordelen en daar ook consequenties en beleid aan koppelen. Het Internationaal Strafhof zal zeker nog een uitspraak vellen, maar in tussentijd moet er ook een politieke uitspraak komen.

De vragen aan de Vlaamse Regering in het voorstel van resolutie van Groen zijn volgens Staf Aerts, ondanks de andere context, nog altijd up-to-date. De vraag om samen met de andere Belgische overheden initiatieven te nemen om de annexatie van Palestijnse gebieden te voorkomen, blijft actueel, want ook in de bezette gebieden wordt de situatie steeds schrijnender en loopt het aantal doden op. De oproep om een voortrekkersrol te spelen op nationaal, Europees en multilateraal niveau geldt ook nog altijd, evenals de vraag naar proportionele tegenmaatregelen. De vraag om alle nodige maatregelen te nemen om de uitvoer te stoppen van Vlaamse wapenonderdelen die in de conflicten worden ingezet, blijft gelden. Ook de oproep: "Onderzoek handelsrelaties met Israël, de werking van FIT en pak bedrijven aan die op de VN-lijst staan omdat ze actief zijn in Israëlische nederzettingen." Ten slotte moet Vlaanderen in elk diplomatiek contact blijven aansturen op de naleving van het internationaal recht.

Staf Aerts geeft ook nog een reactie op het voorstel van resolutie van de meerderheid (*Parl.St.* VI.Parl. 2023-24, nr. 1914/1). Daar staan vragen en oproepen gericht aan de Europese Commissie, maar is er een gebrek aan initiatieven vanuit Vlaanderen. Als Vlaanderen zijn eigen buitenlandse beleid belangrijk vindt, dan moet het ook actie ondernemen. Daarvoor staan er genoeg opties in de drie voorstellen van resolutie van de oppositiepartijen, die de meerderheid in haar voorstel zou kunnen overnemen.

3.2. Tussenkomen van Annick Lambrecht

Annick Lambrecht herhaalt dat nog elke dag verschrikkelijke beelden van de bombardementen en de vernielde scholen en ziekenhuizen in Gaza te zien zijn. Het conflict telt ondertussen meer dan 18.000 dodelijke Palestijnse slachtoffers waarvan 70 procent vrouwen en kinderen zijn. Daarbij komen nog vijftigduizend gewonden. De humanitaire situatie verslechtert met de minuut. Daarbij komt dat Israël ook Younis aan het bombarderen is, in het zuiden van Gaza, waardoor de Palestijnen nergens meer veilig zijn.

Ze verwijst ook naar de website van OCHA van de VN, waarop intussen al een 65e update van de humanitaire situatie in Gaza sinds 7 oktober werd gepubliceerd. Uit de update van 10 december 2023 citeert ze de volgende feiten: "Op 9 en 10 december werden verschillende faciliteiten voor gezondheidszorg aangevallen in de Gazastrook en het Israëlische leger heeft honderden mannen en jongens die hun toevlucht gezocht hadden in scholen vastgehouden, uitgekleeft tot op hun ondergoed, gehandboeid en gedwongen om op hun knieën te zitten. Ze werden mishandeld, geïntimideerd en hun basisbehoeften werden genegeerd. Volgens het UNRWA zijn bijna 1,9 miljoen mensen in Gaza op de vlucht, wat neerkomt op 85 procent van de bevolking." Volgens Annick Lambrecht spreken die cijfers voor zich.

Twee maanden na de start van de grootschalige militaire operatie van Israël is het uitzicht op vrede verder weg dan ooit en is het geweld na het tijdelijke staakt-het-vuren in alle hevigheid terug. António Guterres, secretaris-generaal van de Verenigde Naties, heeft artikel 99 ingeroepen om de humanitaire situatie in de Gazastrook aan te kaarten. Hij vraagt aan de Veiligheidsraad om dringend actie te ondernemen "omdat er een ernstig risico is op het ineensstorten van het humanitair systeem en de situatie een catastrofe wordt met potentieel onomkeerbare gevolgen voor de Palestijnen en voor de vrede en de veiligheid van de regio".

Vervolgens gaat Annick Lambrecht in op de verschillende initiatieven die al genomen zijn. Zo heeft federaal minister van Ontwikkelingssamenwerking Caroline Gennez al in extra humanitaire hulp voor de bevolking in Gaza voorzien. Volgens de spreker moet ook het Vlaams Parlement zijn deel doen. Meerdere partijen hebben al verklaard dat er maatregelen moeten worden genomen om het geweld te stoppen. De spreker citeert ook minister Benjamin Dalle, die in een opiniestuk opriep om Israël tot de orde roepen en een staakt-het-vuren af te dwingen. Hij zei daarbij onder andere: "Ik kan wat vandaag gebeurt in Gaza op geen enkele manier rechtvaardigen. Met welke nuance dan ook. We moeten heldere taal spreken: stop de aanvallen, respecteer het internationaal humanitair recht en respecteer de kinderrechten. Laat het sterven van onschuldige slachtoffers stoppen. Pleit voor een wapenstilstand en werk aan oplossingen. Als Israël daar niet op ingaat, moeten alle opties overwogen worden, inclusief procedures bij het Internationaal Strafhof en strenge sancties."

Annick Lambrecht stelt dat het voorstel van resolutie van de Vooruitfractie (*Parl.St. VI.Parl. 2023-24, nr. 1877/1*) net hetzelfde vraagt: ten eerste een onvoorwaardelijk staakt-het-vuren, ten tweede humanitaire hulp voor de bevolking in Gaza en ook voor de gegijzelde Israëli's, ten derde een onderzoek naar oorlogsmisdaden door het Internationaal Strafhof wat ook gesteund wordt door Amnesty International, ten vierde sancties tegen oorlogsmisdaden en tegenmaatregelen, en tot slot, nadenken over een duurzame oplossing voor het conflict dat nu al 75 jaar duurt. Alleen een tweestatenoplossing zal vrede en veiligheid in de regio kunnen brengen. Palestina heeft bovendien hulp nodig om uit te groeien tot een duurzame en vreedzame regio met onder andere democratische verkiezingen.

Annick Lambrecht is ervan overtuigd dat het voltallige Vlaams Parlement achter oplossingen voor het conflict staat. Tijdelijke verontwaardiging moet nu eindelijk plaatsmaken voor een duurzame oplossing voor de burgers van Israël en Palestina. Ze verwijst naar het advies van Amnesty International en rekent op een kamerbrede steun voor het voorstel van resolutie van haar fractie.

3.3. Tussenkomen van Jos D'Haese

Jos D'Haese meent dat het voorstel van resolutie van Groen enigszins gedateerd is door de ontwikkelingen van de laatste maanden. De PVDA kan zich wel vinden in het grootste deel van de punten van het voorstel van resolutie van Vooruit, maar mist daarin nog wat concrete maatregelen. Overigens verbaasde het de PVDA dat dat voorstel van resolutie werd ingediend een week nadat Vooruit het onmogelijk gemaakt had om een voorstel van resolutie met bijna dezelfde inhoud in de Kamer te bespreken.

Jos D'Haese stipt vervolgens aan dat de voorstellen van resolutie, ook die van de meerderheid, in de eerste plaats gaan over de actuele situatie. Hij is van mening dat er een groot verschil is tussen wat op 7 oktober 2023 in Israël is gebeurd en wat er nadien elke dag in Gaza nog plaatsvindt. Hij heeft het daarbij niet over het feit dat er ondertussen in Palestina ondertussen tien keer meer slachtoffers zijn gevallen of over de gruwelijke moorden op vrouwen, ouderen en kinderen die gegijzeld werden of de illegale arrestaties. Het grote verschil zit hem in het feit dat wat op 7 oktober 2023 gebeurd is inmiddels twee maanden geleden is, en dat wat in Gaza gebeurt nog elke dag doorgaat en nog gestopt kan worden. Het Vlaams Parlement kan hierin een rol spelen. De spreker vraagt zich af of er concrete maatregelen komen om Israël te dwingen om de barbarij te stoppen.

Jos D'Haese vindt het onbegrijpelijk dat bepaalde partijen die na de Russische inval in Oekraïne snel sancties wilden nemen, in de huidige situatie Israël laten begaan en geen enkele concrete maatregel willen nemen. Hij vindt het een goede zaak dat het voorstel van resolutie van de meerderheid toch voor een staakt-het-vuren pleit

maar verder vindt hij pijnlijk dat er twee maten en twee gewichten gehanteerd worden. Hij is het ermee eens dat de aanval van Hamas gruwelijk en barbaars was zoals het in de tekst van het voorstel van resolutie van de meerderheid staat, maar over de massale tegenaanval van Israël, waarbij onder andere ziekenhuizen als doelwit worden uitgekozen, zijn de meerderheidspartijen minder uitgesproken en zeggen ze alleen maar dat die te betreuren is. Er is ook geen woord van veroordeling over wat Israël in de Gazastrook en de Westelijke Jordaanoever aan het aanrichten is en voordien aangericht heeft, alleen maar een woord van medeleven. Voor hem is de politiek van twee maten en twee gewichten ondraaglijk in de tekst van de meerderheid.

Een tweede punt van kritiek van Jos D’Haese op het voorstel van resolutie van de meerderheid is het feit dat er wel woorden zijn maar geen daden. Men roept op tot humanitaire bestanden en een staakt-het-vuren, maar er wordt geen enkele daad aan gekoppeld. De meerderheidspartijen willen terecht enerzijds de financieringsstromen naar Hamas droogleggen, maar anderzijds bevat het voorstel van resolutie geen enkele concrete maatregel. De spreker verwijst hierbij naar een recente vraag om uitleg in de commissie over explosieven die nog uitgevoerd worden en misschien wel gebruikt worden om Gaza te bombarderen (*Vragen om uitleg* VI.Parl. 2023-24, nr. 700). Er staat ook geen woord in over het FIT-kantoor in Tel Aviv, dat nog altijd samenwerkt met bedrijven die actief zijn in de bezette gebieden en die op de zwarte lijst van de VN staan, of over het brengen van premier Netanyahu voor het Internationaal Strafhof.

De spreker herhaalt nogmaals zijn pleidooi voor concrete maatregelen vanuit Vlaanderen, net zoals andere landen ook al maatregelen aan het nemen zijn zoals het terugtrekken van hun ambassadeurs. Volgens hem moet de druk vanuit verschillende landen en vanuit verschillende organisaties worden opgebouwd. Hij is van mening dat het voorstel van resolutie van de meerderheid daar niet toe bijdraagt.

Jos D’Haese besluit dat, mocht de PVDA in de commissie zou mogen stemmen, ze het voorstel van resolutie van Groen en Vooruit mee zou goedkeuren, maar zich zou onthouden bij dat van de meerderheid.

3.4. Tussenkomen van Orry Van de Wauwer

Volgens *Orry Van de Wauwer* is het voorstel van resolutie van de meerderheid een betere en meer evenwichtige tekst dan die van de oppositiepartijen, omdat het meerderheidsvoorstel voortspruit uit een samenwerking tussen verschillende partijen.

Hij gaat in op de context waarin het voorstel van resolutie tot stand is gekomen. Na 7 oktober 2023 was er al een resolutie (*Parl.St.* VI.Parl. 2023-24, nr. 1842/3) en een aantal vaststellingen in het huidige voorstel blijven dezelfde. De gruwelijke aanval van Hamas is de concrete aanleiding voor het conflict vandaag. Tegelijkertijd erkent men dat die aanval niet in een vacuüm is ontstaan. Zowel in de vorige resolutie als in het huidige voorstel van resolutie wordt daarom ook verwezen naar de illegale nederzettingsactiviteiten door Israël. Het belang van die activiteiten binnen het huidige conflict kan volgens de spreker niet ontkend worden. De Vlaamse meerderheidspartijen roepen samen op tot een tweestatenoplossing. Daarmee herhaalt dit voorstel van resolutie dat de Vlaamse overheid bereid is de Palestijnse staat te erkennen.

Het recht op zelfverdediging door Israël viel onmiddellijk na de gebeurtenissen op 7 oktober 2023 nog te verdedigen. Toen vroeg men al dat er respect zou zijn voor het internationaal en humanitair recht. Maar de spreker stelt vast dat er ook vanuit de Israëlische kant gruweldaden gebeuren.

Uit die toelichting tijdens de hoorzitting op 5 december 2023 kwam naar voren dat men voorzichtig moet zijn met uitspraken over schendingen van het internationaal humanitair recht, omdat het Internationaal Strafhof zich daarover moet uitspreken.

Tegelijkertijd wijst de spreker erop dat er in het voorstel van resolutie politieke uitspraken worden gedaan. Het gaat volgens hem verder dan de positie die de VN-Veilighedsraad inneemt omdat het voorstel van de meerderheid oproept tot een staakt-het-vuren. De spreker reageert op de uitspraak van Jos D'Haese en zegt dat er wel degelijk veroordelingen staan in het voorstel van resolutie van de meerderheid.

De spreker richt zich vervolgens tot Annick Lambrecht en zegt dat haar fractie zich volgens hem in heel veel punten van dit voorstel van resolutie zal kunnen vinden. Het voorstel van de Vooruitfractie is ondertussen achterhaald en moet grondig geactualiseerd en aangepast worden, zoals de passage over de bereikbaarheid van de grenspost in Rafah en de vermelding van het Internationaal Strafhof. Ook bevat dat voorstel een aantal terminologische inconsequenties over het staakt-het-vuren.

Het voorstel van resolutie van de Vlaamse meerderheidspartijen biedt op dat vlak een antwoord en daarom hoopt de spreker dat de Vooruitfractie haar steun zal verlenen aan het voorstel van resolutie van de meerderheid. Wat FIT betreft, verwijst Orry Van de Wauwer naar het initiatief van de cd&v-fractie in het federaal parlement om de import van goederen uit de bezette gebieden te verbieden. Op dat vlak neemt men dus een heel duidelijk standpunt in.

De spreker vindt dat het voorstel van resolutie van Groen een aantal nuttige elementen bevat, maar in het licht van het huidige conflict zou het volgens de spreker vreemd zijn om dat voorstel goed te keuren. Zo kan de cd&v-fractie zich niet scharen achter de opschorting van het EU-associatieverdrag met Israël omdat de Europese Unie een objectieve bemiddelaar moet zijn in het conflict. Mocht dat verdrag opgeschort worden, zou dat niet meer mogelijk zijn. De Associatieraad kan alleen maar dienen om de bezorgdheden over het huidige conflict te bezorgen. Een opschorting van het Associatieverdrag met Israël is daarom geen juiste oplossing voor de problematiek.

Orry Van de Wauwer vindt het voorstel van resolutie van de PVDA te eenzijdig. Dat voorstel legt de oorzaak bij de illegale bezetting van Palestina door Israël. De spreker erkent de illegale bezetting als een oorzaak, maar hij vindt het niet correct om dat de basis van het conflict te noemen. Op die manier wordt de aanval van 7 oktober 2023 genegeerd. De tekst van de PVDA vermeldt ook niet dat Hamas het bestaansrecht van Israël ontkent. Cd&v zal het voorstel van resolutie van de PVDA niet steunen.

Orry Van de Wauwer begrijpt dat er bedenkingen zijn bij het voorstel van resolutie van de meerderheid, maar toch vindt hij het een evenwichtig en breed afgewogen voorstel. Een unaniem aanvaardbaar signaal kan sterker zijn dan helemaal geen signaal. Daarom hoopt hij dat de PVDA het voorstel mee zal goedkeuren.

3.5. Tussenkomenst van Karl Vanlouwe

Karl Vanlouwe merkt op dat Annick Lambrecht niet heeft gesproken over de aanval op 7 oktober 2023 maar hij kijkt het na. Hij stelt dat er aandacht moet zijn voor de directe aanleiding van de militaire campagne van Israël, met name de terreuraanslag van 7 oktober 2023, waarbij Hamas willekeurig 1400 onschuldige burgers heeft vermoord en 250 burgers gegijzeld.

De spreker gaat dieper in op de gebeurtenissen van 7 oktober 2023, om zo de nodige context te schetsen. De gruwelijke beelden in de film van Israël over die aanval heeft hem slapeloze nachten bezorgd. Het is misschien een propagandafilm, maar op sociale media circuleert er nu eenmaal propaganda van beide kanten van het conflict. Hij vertelt uitvoerig welke gruwelijke en mensonterende scènes hij in die film van 50 minuten gezien heeft.

De spreker besluit dat wat Hamas op 7 oktober deed, niet alleen gruwelijk was maar ook barbaars: onthoofden, levend verbranden van mensen, doden, executeren, het nemen van gijzelaars als politiek pasmunt, allemaal schendingen van het internationaal humanitair recht en het oorlogsrecht, zoals in de protocollen bij de Conventie van Genève vastgelegd. Wie spreekt over een staakt-het-vuren, moet in de eerste plaats de barbarijen van Hamas veroordelen en een halt toeroepen. De spreker wacht nog op betogingen tegen Hamas.

Hamas is een terroristische organisatie die elke vorm van vrede in de weg staat. Karl Vanlouwe verwijst naar de 'Declaration of Hamas' en citeert de linkse democraat Bernie Sanders: "Hoe kan men vrede sluiten met een organisatie die voor, maar ook na 7 oktober stelt dat het uit is op de vernietiging van Israël en uit is op een permanente oorlog? Een organisatie die haar eigen volk als levensschild gebruikt, alle humanitaire middelen van haar burgers ontzegt."

Tijdens de hoorzitting gaf professor De Cock een juridische analyse – zonder dat er een oordeel is geveld – van de Conventies van Genève en de protocollen en van de Conventie van Den Haag. Het nemen van gijzelaars en het gebruik van menselijke schilden zijn volgens professor De Cock oorlogsmisdaden volgens het internationaal humanitair recht. De onprecieze raketaanvallen zijn een niet-onderscheidende aanval, die verboden is door het internationaal humanitair recht. De modus operandi van Hamas is een oorlogsmisdad, maar wel onder voorbehoud, want vanwege de informatieoorlog weet men niet altijd zeker welke feiten echt gebeurd zijn, al is er feitelijk weinig discussie.

Voor Karl Vanlouwe is een volledige ontmanteling van Hamas een cruciale voorwaarde om ooit tot een tweestatenoplossing te komen. Tegelijk stelt de spreker ook de proportionaliteit van de militaire acties in Gaza in vraag. Israël moet bewijzen dat elke militaire actie die het heeft ondernomen volgens de regels van het oorlogsrecht verliepen. Daarbij is men bezorgd over de reactie van Israël, waarbij al duizenden burgerslachtoffers vielen, ziekenhuizen werden beschoten en scholen en woningen werden gebombardeerd in de zoektocht naar de tunnels van Hamas. Daarbij vielen vele duizenden onschuldige slachtoffers. De huilende kinderen van Gaza die ouders, broers, zussen en familieleden hebben verloren, de pijn en het verdriet staan op het netvlies van de spreker gebrand. Zoals professor De Cock tijdens de hoorzittingen opmerkte, moet Israël met de nodige bewijsstukken aantonen dat de aangerichte schade proportioneel was volgens de Conventie van Genève, de aanvullende protocollen en de Conventie van Den Haag. Welke voorzorgsmaatregelen werden bijvoorbeeld genomen om burgers te waarschuwen? Bevatten de waarschuwingspamfletten die uitgestrooid zijn de juiste informatie? Werden de regels van de proportionaliteit naar behoren opgevolgd? Werden de onschuldige slachtoffers voldoende gewaarschuwd? Heeft men zich niet schuldig gemaakt aan niet-onderscheidende aanvallen? Dat alles moet men uitklaren.

Karl Vanlouwe citeert professor De Cock ook over de ultieme bescherming: "Volledigheidshalve wijst de spreker erop dat er onder het humanitair recht geen enkel goed een absolute bescherming geniet. Dat recht heeft bijzondere regels gecodificeerd op grond waarvan de immuniteit van zo'n goed opgeheven kan worden, als voldaan is aan de relevante voorwaarden, de voorzorgsmaatregelen, regels van proportionaliteit." Professor De Cock geeft het voorbeeld van een ziekenhuis dat

zijn speciale bescherming zou kunnen verliezen als het gebruikt wordt buiten zijn humanitaire functie om handelingen te stellen die schadelijk zijn voor de vijand.

Uitspraken van Israëlische bewindvoerders zijn daarnaast onaanvaardbaar om tot een oplossing te komen. Als de Israëlische premier stelt dat er een mogelijkheid bestaat dat men na het uitvoeren van de militaire operaties Gaza misschien opnieuw gaat bezetten, is dat onaanvaardbaar. Nadat Hamas verslagen is, mogen de daden van de Israëlische beleidsmakers langdurige vrede niet in de weg staan en mag het conflict niet onnodig worden verlengd. De noodzaak van elke militaire beslissing moet daarom telkens worden toegelicht. De proportionaliteit ervan zal men later ook effectief moeten bewijzen. Gezien de nijpende situatie moet men alles in het werk stellen om een snelle en veilige toegang van humanitaire hulpgoederen te garanderen, zodat urgente hulp de burgers van Gaza kan bereiken.

Karl Vanlouwe stelt zich ook vragen bij de dubieuze rol die Egypte aanneemt in het toegankelijk maken van de humanitaire hulp en het toelaten van vluchtelingen op zijn grondgebied. Als neutrale staat in dit conflict stelt het zich heel terughoudend op tegenover de in- en uitstroom van mensen en goederen uit Gaza.

Op dit moment wordt het conflict steeds meer een perceptieoorlog, stelt de spreker. Ook in eigen land wordt men beïnvloed door fake news en propaganda van beide kampen. Het ene kamp zet de Palestijnen weg als een volk van terroristen, terwijl het andere kamp Hamas verheerlijkt tot vrijheidstrijders en zogezegd van alle democratische steun geniet in Gaza. Hij verwijst onder meer naar een federale Ecolominister die Hamas niet wilde omschrijven als een terreurorganisatie en naar gewezen Vooruitparlementslid Fouad Ahidar, die de terreuraanval letterlijk "een kleine reactie van een deel van Hamas" noemt.

Men moet zich ervan bewust zijn dat de propaganda van beide kanten leugens zijn, stelt Karl Vanlouwe. Palestijnen zijn het slachtoffer van het geweld tussen Israël en Hamas: ze worden misbruikt als levend schild voor terroristische basissen en raketinstallaties. In dergelijke complexe conflicten moet het internationaal humanitair recht altijd vooropstaan, dat wordt vormgegeven door de Conventies van Genève, aanvullende Protocolen en de Conventies van Den Haag. Respect voor internationaal recht is essentieel. Alle partijen hebben de plicht om burgers te beschermen. Een staakt-het-vuren en langdurig humanitair bestand moeten worden gekoppeld aan specifieke voorwaarden: het vrijlaten van gijzelaars, het stopzetten van geweld, de ontmanteling van Hamas en het werken aan een tweestatenoplossing. Er moeten duurzame mechanismen worden uitgewerkt voor vrede, stabiliteit en heropbouw in Gaza. Dat betekent geen gedwongen verhuizing van Palestijnen uit Gaza, geen herbezetting, geen belegering, geen blokkades, geen verkleining van het Palestijnse grondgebied, het wegnemen van terroristische bedreigingen én een tweestatenoplossing. Voor de spreker is het duidelijk dat Hamas, net als de nederzettingenpolitiek, zo'n duurzame oplossing in de weg staat.

Van een ontmanteling van Hamas is jammer genoeg geen sprake. Het conflict wordt steeds meer naar de Vlaamse steden geïmporteerd. Sommige politici slagen er niet in om de moordpartij van Hamas te veroordelen, uit vrees voor hun electoraat. Ze sluiten ook de ogen voor antisemitische daden in ons land, van het bedreigen van burgers tot het vandaliseren van Joodse graven. Dat is ontoelaatbaar. Er moet dan ook worden opgetreden tegen hen die buitenlandse haat en racisme binnenbrengen.

De spreker besluit zijn betoog met een citaat uit een opiniestuk van ambassadeur Mark Geleyn, die werkte in het Midden-Oosten: "De achtbare, goed bedoelende opiniemakers in het Westen blijven hun morele pijlen reserveren voor Israël: 'Het is genoeg geweest, geef voorrang aan een bestand, je hebt je wraak nu wel gehad.' Alsof deze oorlog om wraak gaat. Wraak brengt de gemartelde doden niet terug."

Deze oorlog gaat niet om wraak, zelfs niet om rechtvaardigheid of straf. Deze oorlog gaat om het uitschakelen van een bende moordenaars, eens en voor goed, opdat er in de toekomst minder doden zouden vallen.”

3.6. Tussenkoms van Johan Deckmyn

Johan Deckmyn stelt dat deze voorstellen van resolutie het debat over het conflict tussen Israël en Palestina hebben uitgediept, maar niet altijd in een goede richting.

Het conflict is opnieuw geëscaleerd door de gruwelijke terroristische inval van Hamas in Israël. Hij is tevreden dat dat in het voorstel van resolutie van de meerderheid duidelijk naar voren komt. In dat voorstel worden de internationale gemeenschap en de EU opgeroepen om de financieringsstromen van Hamas en andere terroristische groeperingen blijvend op te sporen en droog te leggen, wat een stuk verder gaat dan het veroordelen van de terroristische aanval, wat hij zeker kan onderschrijven. Men moet blijven benadrukken dat er in dit conflict aan beide zijden vele slachtoffers zijn geweest. Een veroordeling van de terroristische aanval van Hamas is ook terug te vinden in het voorstel van Vooruit.

Maar hij stelt vast dat niet iedereen Hamas expliciet wil bestempelen als een terroristische organisatie. De PVDA roept in haar voorstel van resolutie op om Benjamin Netanyahu voor het Internationaal Strafhof te brengen. Maar voor de communisten moeten de Hamasleiders zich blijkbaar niet voor het Strafhof verantwoorden voor hun recente en vroegere daden van terrorisme. Men meet dus met twee maten en twee gewichten.

Anderzijds kan men niet blind zijn voor de militaire reactie van Israël. De vraag wordt terecht gesteld of die proportioneel is. Dat het antwoord daarop moeilijk is, blijkt uit de uitleg van professor De Cock tijdens de hoorzitting van 5 december 2023. In bepaalde gevallen kunnen bepaalde acties wel proportioneel zijn in het oorlogsrecht, zelfs al lijken ze dat niet. Ze moeten nadien kunnen worden verantwoord. De stelling van Vooruit dat er sprake is van disproportioneel oorlogsgeweld en het collectief bestraffen van een bevolking, lijkt de spreker een voorafname op de beslissing die het Internationaal Strafhof uiteindelijk zal moeten nemen.

De voorstellen van resolutie van de linkerzijde vragen dat er extra Vlaamse middelen naar Gaza zouden gaan. Voor het Vlaams Belang is dat niet de juiste keuze. Na de aanval door Hamas heeft minister-president Jambon trouwens het omgekeerde signaal gegeven. Hij wou een inspectie laten uitvoeren bij DeWereldMorgen en Vrede vzw wegens hun berichtgeving over de oorlog tussen Israël en Palestina.

Het voorstel van resolutie van Groen vraagt de Europese Commissie om het associatieakkoord tussen de EU en Israël op te schorten zolang de Israëlische regering de mensenrechten niet respecteert. Ook de PVDA is daar vragende partij voor. Johan Deckmyn werpt tegen dat men volgens deze redenering heel wat akkoorden zou mogen opschorten, te beginnen met de akkoorden met China. Ook zijn de meningen wereldwijd verdeeld over het respect van Israël voor mensenrechten.

Het Vlaams Belang is bezorgd over het importeren van dit conflict in ons land, met een duidelijke toename van antisemitisme als gevolg. Dat baart ook de meerderheid zorgen, net als een verdere escalatie in het Midden-Oosten.

Dat alles betekent dat de Vlaams Belangfractie de voorstellen van resolutie van Vooruit, Groen en de PVDA niet kan goedkeuren. Ze kan zich wel grotendeels achter het voorstel van de meerderheid scharen, en zal dat dan ook goedkeuren.

3.7. Tussenkoms van Willem-Frederik Schiltz

Willem-Frederik Schiltz roept op tot terughoudendheid, omdat het om een complex conflict gaat, waar ook de Europese gemeenschap historisch gezien best wel wat verantwoordelijkheid in draagt. Men mag ook niet blind zijn voor de buitenlandse invloeden die in de regio geïmporteerd worden. Het lid vindt het terecht dat de meerderheid ervoor gekozen heeft om de internationaal-strafrechtelijke kwalificaties van de feiten over te laten aan het Internationaal Strafhof, waarmee ook het geloof in de democratische rechtsstaat wordt onderschreven.

Willem-Frederik Schiltz vindt het daarnaast cruciaal dat een land als België, dat de diverse gemeenschappen huisvest die in dit conflict betrokken zijn, het goede voorbeeld geeft door het conflict niet te importeren. Daarom zijn enige terughoudendheid en mildheid aan de orde wanneer het over dit conflict gaat.

De meerderheid schuift in het voorstel van resolutie de veroordeling van de gruwelijke terreurdaden van Hamas naar voren en roept op tot een onvoorwaardelijke vrijlating van de gijzelaars. Ze stelt zich ook vragen bij de proportionaliteit van het geweld van het antwoord dat door Israël is geboden. Bovenal wil de meerderheid de steun voor de essentiële rol van het Internationaal Strafhof benadrukken. Willem-Frederik Schiltz oordeelt dat het conflict niet kan worden opgelost vanuit het Vlaams Parlement, maar dat het Vlaams Parlement daar wel toe kan bijdragen. Sereniteit in het debat en de erkenning van de gruwel en de verantwoordelijkheid aan beide kanten zijn daarbij belangrijk.

In het voorstel van resolutie wordt ook specifiek opgeroepen tot een duurzame oplossing in de regio, waarbij zowel de regionale veiligheid van de Palestijnen als de veiligheidsgaranties voor het Israëliëse volk op de agenda staan. Willem-Frederik Schiltz stelt dat er voor een dermate geëscaleerd conflict geen eenvoudige oplossing is. Er is alleen de aangehouden oproep tot en steun voor de-escalatie, om begrip te tonen aan beide kanten en zo te proberen ruimte te creëren van waaruit vredesonderhandelingen en een humanitaire pauze uiteindelijk kunnen leiden tot het stoppen van de gewelddadigheden en het erkennen van de tweestatenoplossing.

3.8. Repliek van Annick Lambrecht

Annick Lambrecht benadrukt dat het voorstel van resolutie van de Vooruitfractie de terreur van Hamas op 7 oktober 2023 ten strengste veroordeelt waarbij ongeveer 1400 Israëli's het leven lieten, waaronder 31 kinderen, en waarbij 3400 gewonden vielen en ongeveer 240 mensen aanhoudend gegijzeld werden. Ze citeert verder uit het voorstel van resolutie: "veroordeelt nogmaals in de strengste bewoordingen de terroristische aanvallen die door de terroristische groepering Hamas tegen Israël zijn gepleegd".

In het voorstel van resolutie van de meerderheid ontbreken voor haar fractie een aantal zaken. Er is geen echte veroordeling van de disproportionele reactie van Israël. Ook is nergens sprake van tegenmaatregelen tegen Israël, wat in het voorstel van haar fractie wel het geval is. Verder wordt niets gezegd over FIT, dat samenwerkt met bedrijven die actief zijn in de bezette gebieden.

Tot slot zou voor haar fractie ook de erkenning van Palestina in een tweestatenoplossing wat stilliger moeten worden verduidelijkt. In de resolutie van 2015 (*Parl.St. VI.Parl. 2014-15, nr. 228/4*) is alleen maar sprake van "het moment dat het meest geschikt wordt geacht". Welk moment wordt daarmee bedoeld?

Om al die redenen zal haar fractie zich onthouden bij het voorstel van resolutie van de meerderheid.

3.9. Repliek van Staf Aerts

Staf Aerts merkt op dat de aanval op 7 oktober 2023 al door iedereen veroordeeld is en dat het nu over de fase erna gaat.

VN-experts zeggen immers dat er een genocide in de maak is. Het lid merkt op dat als het in het voorstel van resolutie over Hamas gaat, men over een schending van het internationaal recht spreekt. Als het daarentegen over Israël gaat, zegt men dat het nog onderzocht moet worden. Staf Aerts verwijst naar uitspraken van professor De Cock, die stelde dat de bewijslast voor de aanvallen op ziekenhuizen bij Israël ligt. Dat moet aanval per aanval gebeuren.

Het lid wijst erop dat dat het juridische onderdeel is, en roept op om de beide acties al politiek te veroordelen. Voor de Groenfractie gebeurt dat te weinig in het voorstel van resolutie van de meerderheid. Bovendien worden alleen vragen gesteld aan de Europese Commissie. Staf Aerts had een ambitieuze Vlaamse meerderheid verwacht, die zelf acties zou ondernemen. Daarom zal ook de Groenfractie zich onthouden.

3.10. Repliek van Jos D'Haese

Jos D'Haese repliceert met de volgende argumenten.

Hij veroordeelt ten eerste de partijdigheid van de tekst van de meerderheid. Een veroordeling van Israëlische agressie vindt hij daarin niet terug. Men zou zich er 'ernstige vragen bij stellen', maar dat taalgebruik vindt hij te licht. In het geval van de aanvallen van Hamas zou dat voorzichtige taalgebruik namelijk niet getolereerd worden. De vele burgerdoden die Israël maakt, moet men net zwaar veroordelen.

Wie ten tweede niet ziet dat het huidige conflict veroorzaakt wordt door 75 jaar kolonisatie, bezetting en apartheid, is volgens hem ziende blind. Hij betreurt dat men dat niet kan erkennen in het Vlaams Parlement.

Ten derde vindt hij het commentaar op het voorstel van resolutie van Vooruit vreemd. Dat constante bombardementen door Israël het burgers onmogelijk maken om veilig tot de grens te raken, valt volgens hem onmogelijk te ontkennen, en dus snapt hij de kritiek van Orry Van de Wauwer op dat punt niet.

Wat FIT betreft, begrijpt hij niet dat men federale wetgeving nodig heeft om ervoor te zorgen dat de Vlaamse Regering niet langer samenwerkt met bedrijven die op de zwarte lijst van de Verenigde Naties staan. Dat kan men gemakkelijk op Vlaams niveau blokkeren, en Jos D'Haese vindt het onbegrijpelijk dat dat niet gebeurt.

Het argument dat de EU alleen maar bemiddelaar zou mogen zijn en geen actie kan ondernemen, heeft hij nog nooit gehoord.

3.11. Repliek van Orry Van de Wauwer

Orry Van de Wauwer ontkent dat gezegd te hebben. Het ging volgens hem over het opschorten van het associatieverdrag, niet dat de Europese Unie geen actie zou kunnen ondernemen.

3.12. Repliek van Jos D'Haese

Jos D'Haese begrijpt niet dat er geen opschorting van het EU-associatieverdrag mogelijk is. Men heeft de Israëlische vlag geprojecteerd op het Berlaymontgebouw bij bombardementen, maar kan geen acties ondernemen om ervoor te zorgen dat men ermee stopt?

Zijn laatste punt gaat over de 7700 gestorven kinderen. Iedereen kent volgens hem de Israëlische doctrine, die maximale schade bij de vijand nastreeft om zo minimale schade bij het eigen leger te krijgen. Hij ziet geen proportionaliteit als men ziekenhuizen en appartementsgebouwen bombardeert.

Hij concludeert dat men een voorstel van resolutie zal goedkeuren vol mooie woorden, maar dat er geen actie zal volgen, en begrijpt niet dat men Israël laat begaan.

3.13. Repliek van Willem-Frederik Schiltz

Willem-Frederik Schiltz repliceert op Jos D’Haese. Een forse veroordeling van Israël vanuit het Vlaams Parlement zou geen verschil maken zonder sancties, maar welke veroordeling en sancties voor Hamas spreekt men uit?

De spreker weigert een kant te kiezen in dit pijnlijke en complexe conflict dat al decennialang aansleept en strategisch gebruikt wordt door allerlei partijen. Hij wil vooral vrede in de regio, en die zal men niet bereiken met forse veroordelingen. Hij wil alleen maar strijden voor het humanitair recht, voor vrede, voor de Conventies van Genève, tegen geweld, terreur en ongeoorloofde oorlogsdaden.

Semantische analyses over de tekst vindt hij niet interessant. Structurele vrede vraagt toewijding van de internationale gemeenschap, een rol die Vlaanderen en België kunnen spelen: de internationale gemeenschap een geweten schoppen, hun onderhandelingspositie strategisch benutten.

Hij beklemtoont dat het voorstel van resolutie van de meerderheid geen kant kiest. Het is een volgens hem evenwichtige tekst, die de positie van de Verenigde Naties volgt en België en zelfs de internationale gemeenschap kan inspireren om vrede af te dwingen. Hij roept op af te stappen van ideologische verschillen, en hoopt dat Vlaanderen een plek blijft waar allerlei mensen met al hun verschillen vredevol kunnen samenleven. Als de politiek niet het goede voorbeeld kan geven, zal de maatschappij niet kunnen volgen.

Dat hij voor het voorstel van resolutie van de meerderheid stemt en niet voor dat van Vooruit of de PVDA, heeft puur met inhoud te maken. Hij roept op tot terughoudendheid en het zoeken van raakvlakken, zodat een vredevol Vlaanderen het buitenland kan inspireren.

4. Stemming

Het voorstel van resolutie over het conflict in Israël en Gaza wordt aangenomen met 11 stemmen bij 3 onthoudingen.

Cathy COUDYSER,
voorzitter

Annick LAMBRECHT
Sofie JOOSEN,
verslaggevers

Gebruikte afkortingen

EU	Europese Unie
FIT	Flanders Investment & Trade
OCHA	Office for the Coordination of Humanitarian Affairs
UNRWA	United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East
VN	Verenigde Naties
VS	Verenigde Staten